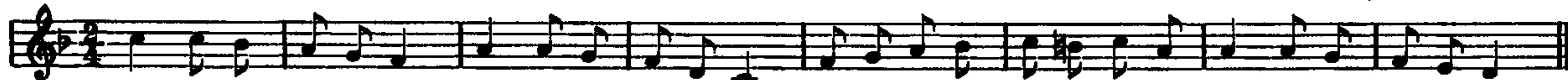

473. PŘÍKAZ A LÁSKA

873.

Sy - ne-čku, zlá ra-da, ma - měnka ká - za - la, dyž ty přindeš pod o - kýnko, a - bych tě za - hna - la.

Synečku, zlá rada,
maměnka kázala,
dyž ty přindeš pod okénko,
abych tě zahnala.

Jakpak tě zahnat mám,
dyž tebe ráda mám?
Dyž ty přindeš pod okénko,
já na tě zavolám.

874. *Jiné čtení*

p. C. Lelek

Stromečku březovy,
stojiš mi na zavadě,
němožu uvidět
potěšení na zahradě.¹⁾

Mezi nami je tak,
že se mamy něchať,
my se něněchamy,
bo se radi mamy.

Voda z ni nevyschně,
rok po roku budě,
Pan Buh vi, děvucho,
jak skoro to budě.²⁾

Ně tak na zahradě
jak mezi horami,
žaden něuvěři,
jak je mezi nami.

Na fojtově roli
studenečka stoji,
jak z ni voda vyschně,
to mi buděm svoji.

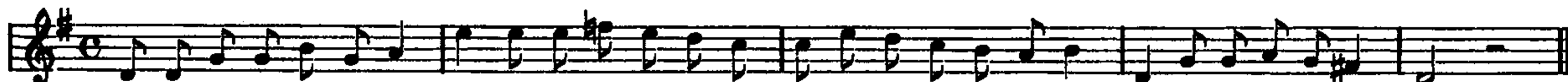
¹⁾ že ja nesmim chodiť
se svu milu po zahradě.

²⁾ Z ni voda nevyschně,
to je voda čista,

to ty viš, synečku,
viš to dozajista.

875. *Jiné čtení a pěnění*

Od Brna

Aj, sy - nečku, sy - nečku, máš pě - kný če - rný vo - či, když se na tě zpo - me - nu, srd - ce ve mně posko - či.

Aj, synečku, synečku,
máš pěkný černý voči,
když se na tě zpomenu,
srdce ve mně poskočí.

Voči jak fialenka,
tváříčky jak růžičky,
nesmí on k nám chodívat,
bráníj mu rodičí.

Měli ste mu zbraňovat
spíš, než k nám počal chodit,
ale včil už nesmíte
jeho srdceko ranit.

Má tváříčky červený,
voči jak fialenka,
ani mu není rovná
v tech Medlanech panenka.

Zbraňuje mu matička,
zbraňuje mu tatíček,
aby on k nám nechodil
ten švárný šohajíček.

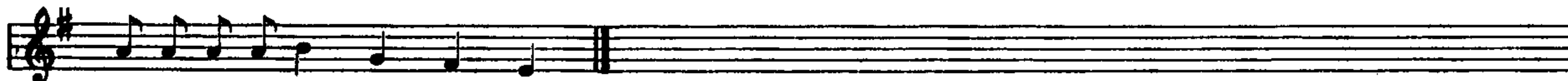
Jeho srdce raněné
je tvrdé jako kameň,
moje upřímný slova,
ty mu ležijó na něm.

474. POMOC POZDNÁ

876.

Šak sem já ti ří - ká - va - la, dysem stebú se - dá - va - la, aj, a - bys ty knám ne - cho - dil,

že já o te - be ne - sto - jím.